

ustalić i oznakować w sposób wyraźny granice obszarów, w których w czasie pracy aparatu istnieje możliwość otrzymania dawki przekraczającej dawkę graniczną dla osób:

- 1) zatrudnionych w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) przebywających w sąsiedztwie aparatu rentgenowskiego.

§ 53. 1. Osobą odpowiedzialną za stan ochrony przed promieniowaniem jonizującym w pracowni rentgenowskiej jest kierownik pracowni, który wykonuje obowiązki w tym zakresie przy pomocy inspektora ochrony radiologicznej.

2. Inspektorem ochrony radiologicznej w pracowni rentgenowskiej może być wyłącznie osoba, która ma co najmniej średnie wykształcenie i roczny staż pracy przy źródłach promieniowania jonizującego oraz uzyskała kwalifikacje uprawniające do pełnienia funkcji osoby odpowiedzialnej za stan ochrony przed promieniowaniem jonizującym w pracowniach rentgenowskich.

3. Kierownik pracowni rentgenowskiej powinien mieć kwalifikacje niezbędne do zajmowania stanowiska osoby odpowiedzialnej za stan ochrony radiologicznej przed promieniowaniem jonizującym w pracowniach rentgenowskich.

§ 54. 1. W każdej pracowni rentgenowskiej powinna znajdować się instrukcja pracy ze źródłami promieniowania jonizującego, ustalająca szczegółowe postępowanie w zakresie ochrony radiologicznej, opracowana przez kierownika pracowni oraz zatwierdzona przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Instrukcja wymieniona w ust. 1 powinna określać również zakres czynności inspektora ochrony radiologicznej w pracowni rentgenowskiej.

3. Z treścią instrukcji należy zapoznać wszystkich pracowników pracowni rentgenowskiej.

§ 55. W każdej pracowni rentgenowskiej powinny znajdować się w oryginale lub uwierzytelnionych opisach:

- 1) plan sytuacyjny pracowni (gabinetu) wraz z opisem zastosowanych osłon stałych, zatwierdzony przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego przy wydawaniu zezwolenia na jej uruchomienie,

- 2) dokumentacja techniczna dotycząca budowy, działania, montażu, naprawy i obsługi aparatów rentgenowskich, w tym także urządzeń sygnalizacyjnych i blokujących,
- 3) dokumentacja dotycząca aparatury dozymetrycznej,
- 4) protokoły pokontrolne Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz protokoły pomiarów dozymetrycznych, wykonywanych przez inspektora ochrony radiologicznej w pracowni rentgenowskiej,
- 5) instrukcja, o której mowa w § 54 ust. 1,
- 6) zbiór przepisów prawnych dotyczących zasad stosowania źródeł promieniowania jonizującego,
- 7) ewidencja:
 - a) osób zatrudnionych w pracowni rentgenowskiej,
 - b) dawek otrzymywanych przez pracowników.

§ 56. 1. U pracowników obsługujących i naprawiających aparaty rentgenowskie oraz u osób, które z racji wykonywanych czynności przebywają w gabinecie rentgenowskim podczas ekspozycji, pomiary indywidualnych dawek promieniowania jonizującego prowadzi Instytut Medycyny Pracy im. prof. dra J. Nofera.

2. W razie równoczesnego narażenia osób, o których mowa w ust. 1, na promieniowanie rentgenowskie oraz na inne rodzaje promieniowania jonizującego, pomiary indywidualnych dawek promieniowania jonizującego prowadzi Centralne Laboratorium Ochrony Radiologicznej w Warszawie.

§ 57. Właściwy terenowo państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach może wyrazić zgodę na czasowe odstępstwo od określonych w zarządzeniu wymogów dla pracowni rentgenowskich i aparatów rentgenowskich, pod warunkiem że nie spowoduje to przekroczenia dawek granicznych dla osób zatrudnionych, określonych przepisami odrębnymi.

§ 58. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Pełnomocnika Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej z dnia 15 grudnia 1969 r. w sprawie największych dopuszczalnych dawek promieniowania jonizującego oraz innych wskaźników z zakresu ochrony przed promieniowaniem (Monitor Polski z 1970 r. Nr 1, poz. 7).

§ 59. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *I. Płaneta-Malecka*

296

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

z dnia 27 października 1988 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia trybu postępowania — w zakresie przestrzegania prawa probierczego — z przedmiotami z metali szlachetnych sprowadzanymi z zagranicy lub wywozonymi za granicę.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 15 maja 1963 r. w sprawie określenia trybu postępowania — w zakresie przestrzegania prawa probierczego — z przedmiotami z metali szlachetnych sprowadzanymi z zagranicy lub wywozonymi za granicę (Monitor Polski

Nr 43, poz. 216) w § 7 wyrazy „chyba że zachodzi wątpliwość co do legalności ich przywozu; w przypadku takim zgłaszający powinien udowodnić legalność przywozu” skreśla się.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości:
J. Maciejewicz